

IZ NAŠIH KRAJEV

Topličani za Teden otroka

V Dol. Toplicah so prav lepo izpeljali Teden otroka. Zasluge ima predvsem Društvo prijateljev mladine, prosvetni delavci, pa tudi — topliški gostje. Najprej je Društvo prijateljev mladine uspešno izvedlo nabiralno akcijo, s katero oskrbelo denarnih sredstev in nabralo tudi precej sadja za obdaritev predšolskih otrok na prireditvi, ki so ji dali tme. Pozdrav jeseni. Nato so Topličani med tednom pripravili prireditve. Tako je prislo v Toplice gostovan luktovno gledališče iz Novega mesta. Prof. Dušan Modic, ki ga vodi, se je z veseljem odzval povabilu. Nastopilo je z igrico Janko in Metka v enem popoldnevu dvakrat: za predšolske in za šolske otroke. Prijeditev Pozdrav jeseni je bila zaradi slabega vremena šele v nedeljo popoldne. Štirideset predšolskih otrok je s harmoniko prisluškovalo v razgovoru. Na tem sestanku so izvolili že tudi zastopnike staršev za šolski svet.

Ob koncu Tedna otroka pa so Topličane iznenadili topliški gostje iz zdravilišča. Initiativni šef novomeške postaje Smaco Kareli je navdušil ostale, da bi pogostili tiste otroke topliške šole, ki so letos prvič

davanje so spremljale še sklopitne slike. Komandir LM pomožnik Krebelj Jože je govoril o prometu in nesrečah, ki nastajajo zaradi otrok. Predsednik občinskega sveta za prosveto in kulturno Henigman Pepe je imela referat o družbenem upravljanju šol in poročala o delu občinskega sveta za prosveto in kulturno. Starši, bili jih je 82, so z namenom prisostvovali celotnemu programu in sodelovali v razgovoru. Na tem sestanku so izvolili že tudi zastopnike staršev za šolski svet.

Nekaj o ribniških zdomarjih

Ribniške zdomarje (kročnjarje) pozna malone vsakdo. »Küpste, klipite rešete, raje, škafe, ribežne, kablice in drugo robo, en mau ze dnar, en mau zestonj, samu de bo kriješte, slizite, ko vas obježe Ribničan, kakor mu pravijo povsod, ali zdomar, kakor se naziva v domačem kraju, v ribniški dolini, ki po svoji suhi robj in zdomarjih slovi spo vsem svetu, kakor pravijo Ribničani in njihova slava pesem: »Sem Tejbencan Urban, po celem svetu znana.«

Združenje zdomarjev ni lahko. Ves čas, ko so zdomar, nimajo prave hrane, prenočiše pa jim je hlev ali skedenj. Izpostavljeni so tudi vsem vremenskim nevičnostim. Zdomari tožijo, rešeteša...« O. K.

KULTURNI RAZGLEDNIK

V tej rubriki bomo (priložnosti) poročali o knjigah, ki jih pošiljajo založbe, prisnali strokovne ocene gleda-

Zdomarjenje ali rešetanje je staro, kakor so stare lepe in prikupne ribniške vase. Zdomarstvo je Ribničanom v krvi, prenašalo se je iz roda v rod, vse do današnjih dni. Zdomari so tudi suhorobari. Sami izdelejajo rešeta, rete in drugo suho robo in potujejo z njo po deželi okrog, pa tudi po tujem svetu.

Zdomari so doma predvsem v Jurjevici, Kotu, Brežah, v Sušici, Zagotoku, na Vinicih, Slatniku in še kje. Motil bi se, kadar bi mislil, da so zdomarji sami kajžari. Vmes so tudi trdn kmetje. Zdomarjev dejavcev je zelo malo, v kolikor kmetke sinove sploh štejemo za prve delavce.

Vsek zdomar se za potovanje vzame samo tisto robo, za katero se, da bo dobro neslaš. Rano zjutraj se odpravi s konjem v svet. Vsek zdomar gre s svojo robo v dolotoč okoliš — abicirke; tudi se je strogo prenašal iz roda v rod, od očeta na sina. Tam imajo zdomari svoje postojanske pristarlz znamen, kjer spravijo robo, kjer prenocojejo in kjer sploh knapajo svoj sedež v okolišu. Ko zdomar svoj abicirke prepotuje

ŠPORTNI RIBIČI SO TEKMOVALI

POZAR SILVO DRŽAVNI PRVAK ZA 1954

Majhno število ljudi je pri nas, ki vedo, kaj je športni ribolov. Ljudi tudi ne vedo, da lahko ribič med seboj tekmujejo, vendar ne v tem, kdo bo več ujet, temveč v ocenjevanju svojih sposobnosti. Ribiči pri sporinom ribolovu, t. j. pri ribolovu z umetno mnoho ali blestivko, naletijo na razne ovire, ki jim pravzaprav ne smejelo delati dosti preglavje. Tu morajo izkoristiti vse svoje sposobnosti, ker jim bo v nasprotiu primeru ostala umetna muga ali blestivka na grmovju ali celo na drevesu.

Od športnega ribiča se zahteva poleg spretnosti tudi točnost metanja. Ni vsečo, ali vse ribiči svedočijo tri metre ali se več na levo ali na desno, predelje ali prebijajo.

Ravno na ribiškem tekmovanju dokaže ribič vse svoje sposobnosti. Tekmuje se navadno v metanju obtežilnika ali umetne muge v cilj in na daljavo. Pri metanju obtežilnika v cilj, predvsem pri metanju v tarčo »Arenberg«, plavajo ribič svoje sposobnosti, ker se v to tarčo neče na razne načine, in sicer: z leve in desne strani, pod roko in preko glave.

V zahodnih državah se dije čas, sa priznajo ribič razna tekmovanja, kjer merijo svoje sposobnosti. Pri nas je to novost in se je s takimi tekmovanji prilepel letos.

Ribička zveza Slovenije je preredila 12. septembra prvo republikansko tekmovanje, ki bo prihodnji teden.

Kočevje nekoč in danes

Kočevje spada med naša manjša podeželska mesta in ima svojevrstno okolico in raznoliko prebivalstvo, pa tudi kaj pisano zgodovino. Kočevje se je razvijalo in rastlo v stalnih bojih in nasproti med Slovenci in naseljenimi Nemci — Kočevarji. Kočevski Nemci so imeli v rokah malone vse gospodarske pozicije. Bili so lastniki gozdov, trgovin, obrtnih delavnic in gospodarskih posestev. Zato ni čuda, da so imeli tako velik vpliv na politično in kulturno dejavnost.

Zgodovina Kočevja, kot srednje kočevske gospodarstvene Ortenburščanov, sega v davno preteklost. Leta 1333 je bilo Kočevje vasi, vzhodno od sedanega mesta, 1377 pa je postal trg. Cez 92 let (1469) so Turki trge do kraja poščali, nato pa ga po ukuju cesarju Frideriku IV., na novo zgrudili, bolj zapadno kot je stal prejšnji, ga utrdili z močnim obzidjem in s potokom Renu. Trg Kočevje se leta 1711 prestavil na mesto. V 17. stoletju je bil sezidan mogočni grad »Auersperg«.

Nemci so bili na Kočevsko

naselili graščaki in nemški plemiči, ki so imeli tu svoja posestva. Ti nemški priseljenci, Kočevarji, so ostali v Kočevju in na Kočevskem vse do druge svetovne vojne, ko jih je Hitler presebil na Stajersko.

Ta nemški, oziroma nemščarski otok, sredi popolnoma slovenskega ozemlja, je domačinom, Slovencem, komaj pustil dihat. Nemci so Kočevarje izdatno podpirali, imeli so svoje žole in velik vpliv na vso dejavnost na Kočevskem.

Po odselitvi Kočevarjev — 1941 — je ostalo mnogo vasi praznih. Vanje so se kasneje zatekli partizani ter s pomočjo ostalega slovenskega prebivalstva organizirali upor proti okupatorju. Italijani so leta 1942 požgali celo vrsto vasi, iz maščevanja proti osvobodilnemu gibanju. Osobodilni borbi je na območju sedanjše občine Kočevje sodelovalo nad 1200 ljudi. Od teh je padlo 180 aktivnih borcev, 50 jih je okupator posreljil kot talce, ostalih žrtv je bilo 110. Tako je tudi Kočevje s svojo okolico dalo časten doprinos naši ljudski revoluciji.

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je

vedno nove udarec. Spomnimo se samo napada slavne 14. divizije decembra 1944, ko je bila postojanka unišena. Rešilo se je le nekaj sovražnikov, ki so jim pršle na pomoč motorizirane čete iz Ljubljane.

Ob osvoboditvi 1945 je bilo Kočevje kup razvalin, saj je ostalo samo nekaj hiš in obratov.

Zivljenje je takorek začelo, kajti lastniki — kočevski Nemci so pustili vse opustošene kulturne dediščine, ampak je